

Dražba popotniške pozabljivosti

Žalostno vesel tržni dan na glavnem kolodvoru

Množica se tare okrog izklicevalca, a med zainteresirani je zmerom mnogo kolesarjev, ki se ustavljajo na robu trga za kratko četrtinko urice, a morda tudi za ves dopoldan

Ljubljana, 5. novembra. Nekaj posebno veselja, pa tudi po svoji bridkosti se licitacije pozabljenih in izgubljenih predmetov, ki jih od časa do časa prireja naša železniška uprava. Ko se vlaki ustavijo v Ljubljani in sprevodniki še enkrat obredijo vagonce, se na policah, pod klopmi in na obešalnikih po kupejih skoraj vsakokrat najdejo najrazličnejše reči: palice, dežniki, nahrbtniki, vsake vrste zavrti, aktovke, veliki kovčegi, plašči pa sam bog ve še kaj. Ljudje že itak neizmerno radi priklopijo predmete, ki niso dovolj trdno priklopijeni nanje, izstop iz vlaka na zadnji postaji pa obdajajo še neke čisto posebne psihološke okoliščine, ki stopnjujejo to pozabljivost do izrednih višin. Clo-

sil, da bi vzel kaj za 5 Din, nazadnje gotovo še enkrat poseže vmes, ko je cena že narasla v nekaj kovačev. Med kupci je zmerom tudi nekaj takšnih ljudi, ki bi jih človek osumil, da so od kdo ve koga najeti, naj kvišku zenejo cene. Medtem ko se vsi dražilci oglašajo izklicovalcu na njegovo: »V prvo, v drugo, v tretje...« samo s kakšnim dinarjem višjega ponudka, nastopajo ti sumljivi kar s celimi kovači in tirajo cene do vrtoglavih višin. A kadar padejo njihove ponudbe, takrat se šele razmaje kupčija, vsakdo bi se hotel potegovati za reč, ki je v očeh nekoga našla tolikšno pozornost.

Nagrade za umetniška dela v narodni skupščini so razdeljene

Med nagrajenci je pet slovenskih umetnikov: Tone Kralj, Rajko Slapernik, Tine Kos, Lojze Dolinar in Franc Gorše

Beograd, 5. novembra. AA. V kabinetu predsednika narodne skupščine Stevana Čiriča, pod njegovim predsedstvom in v navzočnosti članov odbora za presojo in podelitev nagrad za kiparska in umetniška dela gg. Kašanina, Deroka, Krasnoja, Senoe, Steléta in Roksandića je bila danes sklepna seja razsodišča, na kateri so razdelili nagrade. Sejo je otvoril Stevan Čirič z daljšim nagovorom, v katerem je poudaril, da si je odbor prizadeval biti kar najobjektivnejši. Vsega skupaj je prispelo 356 del. Razsodišče je najprej

Za freske v ministrski sobi ni nobenemu podeljena nagrada in se bo zanje razpisal nov natečaj. Za druge freske je razsodišče podelilo prvo nagrado s pravico izvedbe šifri »17«.

Damski dežnik, še dobro ohranjen, samo malo raztrgan in obleden — 3 Din. V prvo v drugo...«

vek je morda med vožnjo malo zadremal, morda ga je prevzel pogled na pokrajino, ki teče mimo oken, zastrmel se je v kak lep ali zanimiv obraz, ki ga je privrta gledal sebi nasproti, zatopil se je v pomemek s sopotniki — na vlakih se tako prijetno kramlja od vseh najmanjših in največjih rečeh tega sveta — in ko človek nazadnje izstopi, je karkoli pustil za seboj.

Na glavnem kolodvoru imajo poseben urad, v katerega skladišču se zbirajo vse te reči in tiho čakajo, da pride kdo ponje. A potniki vlakov so precej mobilni ljudje, precej jih je med njimi, ki potujejo dalje, a nič manj jih ne bo, ki si potem doma zaman ubijajo glavo in tuhtajo, kje neki bi bila utegnila stvar pasti od njih. Kadar se v zalogi nabere dovolj blaga, razpiše železniška uprava licitacijo, da bi zapušteni predmeti, morda za majhen, morda za drag denar, prišli spet med ljudi.

Včeraj je bil takšen vesel tržni dan. Na trotoar pred poslopjem, v katerem so nameščene razne tehnične delavnice na Masarykovi cesti, so zavlekli staro cizo, da je bila izklicevalcu za postament, okrog njega pa se je zbrala truma strastnih, v kupčijsko tekmo divje zagrizenih odjemalcev. Med njimi so mnogi stalni gostje licitacij, ki so si izbrali za nekakšen postranski poklic, da hodijo na vsako toliko kupovat na kolodvor starih, pozabljenih reči in jih potem s kakim skromnim dobičkom prodajajo dalje. Ti predstavljajo glavno jedro kupcev pred uradom za najdene reči, a mnogi je tudi tihih skromnih reflektantov, ki bi v resnici želeli nekaj malega zase — morda kak star, že malo razmajan in natrgan dežnik, morda

Lojze Dolinar

presojalo dela za fresko v veliki sejni dvorani. Od 10 del je dobila prvo nagrado šifra »DNS«. Med predlogi za freske v mali sejni dvorani pa ni odbor našel nobenega vrednega nagrade in bo za to delo vnovič razpisal natečaj. Za freske v veliki sprejemnici je odbor od 23 predloženih del podelil nagrado šifri »Obala«, izdelavo tega dela pa šifri »Duša 10«.

Tine Kos

Dalje je bil razpisan natečaj za kipe kneza Kocija, kralja Tomislava, carja Dušana in kralja Petra. Za kneza Kocija je podeljena prva nagrada šifri »7a«, za »Kralja Tomislava« prva nagrada s pravico izvedbe šifri »Reka«. Za kipa carja Dušana in kralja Petra pa odbor na žalost ni mogel nikomur prisoditi nagrade in bo zanj razpisal nov natečaj. Vsi ti kipi bodo stali v skupščinskem predvorju.

Za štiri kipe v veliki veži, ki kažejo kmetijstvo, industrijo, obrt in pomorstvo, je dobila prvo nagrado med mnogimi deli šifra »Križ« (Kmetijstvo), za industrijo prav tako »Križ«, za obrt in pomorstvo sta dobili drugo nagrado šifri »a« in »a2«.

Prvo nagrado za kip »Prosvete« pri glavnem stopnišču v narodni skupščini je dobila s pravico izvedbe šifra »X«, prav tako

Pridejo Vesele žene windsorske Leo Slezak kot Falstaff
v kino Union **Magda Schneider**

Večer Cveta Šviglja

V terek se je vršilo v Delavski zbornici veliko reklamno napovedano »filmsko« predavanje Cveta Šviglja, včasih dobro zvenega imena med našimi amaterji. Malo dobrodelni namen, malo ta reklama (s kakršno bi moral biti naš tisk končno sicer že previdejši), malo tudi predavateljevo ime in firma domačega filmskega proizvoda, kar ima za našo publiko še vedno mik posebne senzacije, vse to je storilo, da se je dvorana navzlic razmeroma visokim cenam dobro napolnila, zlasti z odličnimi zastopniki inteligentnih slojev, kar je zelo hvalevredno in kar naj bi ostalo tudi v bodoče, ko bo šlo za bolj resne nastope slovenske fotografske umetnosti.

rij natočiti čistega vina nepoučeni javnosti, čeprav nam vsak molk tudi tu porazneje ščoduje, nego bi mogla enkratna odločna in odkrita beseda. Tako sem se nameril, da bom obdržal svoje vtise še tokrat zase — pa ne gre več. Preveč oči je videlo in preveč ušes slišalo. Pričakoval sem nesreče in se je izcimila katastrofa, tako perfektna in jasna, da bi se pregrešil proti svoji časnikarski vesti in dolžnosti, če bi hotel res molčati.

Povedati moram končno naravnost in brez prizanašanja: Švigelj je v naši fotografiji odigral!

Bil je čas, ko je imel v njej ne posebno važne, toda potrebno ulogo nekakšnega vmesnega člana med produkcijo naše stare garde in med mladimi, ki so iskali novih smeri in možnosti. Držal se je, čeprav mlad, rajši starih, že dolgo izhojenih poti, posnemal je mojstre, ki so s pripomočki fotografske umetnosti dojemali in podajali lepoto naše dežele, zlasti veličastnjene gorske krajine, in (sicer precej idilično gledano) življenje njenega ljudstva. Ni posebno velika uloga biti posnemalec mnogih, ki so bili pred teboj, toda če hočemo biti pravični, moramo priznati, da je bil vsaj talentiran posnemalec z

znaki nečesa svojega. Če bi znal razviti te svoje osebine, bi nam ustvaril morda nov tip slovenske gorske fotografije. Namesto tega se je, bogve zakaj in kako, prezdaj prevzel, svoj talent je povzdignil pred svojimi očmi in neprekosljivo in celo nedosegljivo genialnost, mladi človek se je v nemici smatral za edinega slovenskega fotografskega umetnika, ki je nekaj vreden. In to je bil konec. Od nekdanjega dobro obetajočega začetka je preostal Švigelj, ki živi v večnem ponavljanju samega sebe od stare slave. Švigelj, ki si sam piše hvale in jo objavlja, kjer mu jo še objavljati hočejo. Švigelj, ki se postavlja brez kvalifikacije na pedestal arbitra elegantiarum slovenske fotografske umetnosti in njenih tvorcev, Švigelj, ki ni dve leti ali več ničesar novega pokazal, ker nič novega narediti ne zna, pa se upa na javnem predavanju omalovaževati delo ljudi, ki so v tem času ponesli sloves slovenske fotografije do zadnjega kotička naše premičnice, Švigelj, ki je sveto prepričan, da ga hoče kdor koli omalovaževati in terorizirati, ko nima sploh ničesar, kar bi bilo mogoče pri današnjem stanju slovenske fotografije upoštevati, in Švigelj končno, ki se pred množico inteligentnih ljudi na javnem predavanju drzno primerja s kakšnim Misnomom ter prezirljivo govori o Poundstoneu (ki jima ne veže niti do podplata), pa prikazuje pri tem na platnu svo-

ALBUS DOMAČE MILO

ČUVA VAŠE PERILO!

Dobiva se povsod!

Pazite na ime Albus!

tudi za kip »Pravice« ob istem stopnišču. Ko so prispela dela z naerti, so že 8. oktobra napravili zapisnik s seznamom ponudb. Shranil ga je vse do danes predsednik narodne skupščine v svoji blagajni. Po tej izjavi je predsednik Čirič zaprosil razsodišče, da odpre oferte. Prvo nagrado je dobil g. Milo Milanović iz Beograda v znesku 200.000 Din. Nalogo ima za ta denar tudi izvesti vsa dela. Za isti natečaj je podeljena druga nagrada Tonetu Kralju iz Ljubljane v znesku 10.000 Din, tretja nagrada pa v znesku 7.000 Din, Mla-

Din. Druga nagrada je podeljena Jovanu Zoniću iz Beograda, tretja pa Pavlu Vasiću takisto iz Beograda, nadaljni Mladenu Josiću in Tonetu Kralju.

V ministrski dvorani ni prve nagrade nihče dobil, drugo nagrado pa Mirko Rački iz Zagreba v znesku 4.000 Din, a tretjo Mladen Jokić iz Beograda.

V buffetu sta dobila za freske nagrade Peter Suhovac in Gligorij Samojlov: izdelala bosta skupno prvo in drugo delo. Za izdelavo teh dveh slik je podeljena nagrada 65.000 Din. Tretjo nagrado je dobil Rajko Slapernik iz Ljubljane. Drugo nagrado v buffetu je dobil Tone Kralj, tretjo pa Mladen Jokić.

Za kip kneza Kocija in kralja Tomislava zmaša vsaka nagrada 100.000 Din. Dobil jo je pod šifro »7a« Tine Kos. Prva nagrada za izvedbo teh del je podeljena Ivanu Redausu iz Zagreba, druga pa Karlu Baranji iz Novega Sada in tretja Marinu Studinu. Za kip carja Dušana je dobil drugo nagrado Lojze Dolinar iz Beograda, tretjo pa Karlo Baranji iz Novega Sada. Za kip kralja Petra se razpiše nov natečaj.

V dvorani za razgovore se imajo izdelati štirje kipi. »Kmetijstvo« je dobil Franc Gorše iz Ljubljane (90.000 Din), drugo nagrado Ivan Redaus iz Zagreba in tretjo Ilija Kolarević iz Beograda. Tudi za industrijo je dobil prvo nagrado Franc Gorše, drugo pa Ilija Kolarević in Karlo Baranji. Za »Obrt« je dobil prvo nagrado Peter Palavičini (90.000 Din), drugo nagrado Lojze Dolinar in tretjo Sreten Slojanović. Za »pomorstvo« je dobil prvo nagrado Peter Palavičini (90.000 Din), drugo pa Tine Kos. »Pravica« in »Prosveta« v pozlačnem bronu, ki bosta stali pri stopnišču, sta dobili nagrado po 60.000 Din, izdelal ju bo Rano Krsinić iz Zagreba. Za »Pravico« je dobil drugo nagrado Jozo Turkalj, tretjo pa Sreten Slojanović.

Vsi ti osnutki bodo razstavljeni v narodni skupščini že od torka dalje, da si jih bo občinstvo lahko ogledalo.

Tone Kralj

deno Josiću, akademskemu slikarju iz Beograda. V predsedniški sprejemni dvorani sta dve freski. Prvo nagrado je dobil Vladimir Filakovac, v znesku 50.000 Din s pravico do izvedbe, drugo nagrado pa Rajko Slapernik iz Ljubljane, takisto 50.000

Danes velika epopeja junaštva in požrtvovalnosti V gl. vlogi:

GARCIA Wallace Beery

Velefilm v nemškem jeziku! Tel. 2730 KINO SLOGA.

Kubanska revolucija — Borba na življenje in smrt. — Ljubavna idila v džungli!

Delo in sloves pisatelja Karla Čapka

Dobro obiskano, zanimivo predavanje Božidarja Borka

Ljubljana, 5. novembra. V okviru razstave čl. povojne knjige se je vršilo v razstavnih prostorih v sredo peto predavanje o sodobni češki književnosti. Predavatelj g. Borko si je izbral za predmet svoje kratke govornice »razprave enega najznamenitejših čeških pisateljev današnje dobe Karla Čapka. Uvodoma je omenil, da je Karol Čapek med sodobnimi češkimi pisatelji najbolj evropsko ime, t. j. da so njegova dela, bolj ko dela ostalih čeških pisateljev povojnega časa, znana in cenjena tudi pri neslovanskih narodih naše celine. Dasi sam Čapek priporoča svojim češkim tovarišem, naj bodo čim bolj češki, da jih bo svet priznaval in poznal, vendar se sam v nekem oziru ni držal tega pravila. Po izboru motivov za svoja dela, ki so Čapkovu ime ponesla preko meja domovine, Karol Čapek nikakor ni najtipičnejši češki pisatelj, osebiti velja to za prvo skupino njegovih spisov, med katerimi je več utopičnih del, kojih dejanje ni omejeno na ozemlje češkega naroda in je morda zato bolj dostopno okusu in mišljenju mednarodne občine čitateljev in prijateljev dobre knjige. Predavatelj je podal zelo uspešno primeru Čapkovega utopizma z utopizmom slavnega Angleža Wellsa. Dočim slednji obojuje znanost in ji pripisuje popolno preobrazbo človeka v bodočnosti, je Čapek poln skepe in pesimizma in njegovi romani te vrste izvenevajo v nekoliko mračno ugotovitve, da tudi znanost in tehnika ne bosta ustvarili raja na zemlji, marveč da sledi vsaki visoki razvojni stopnji človeštva v večnem krogotoku zopet doba razočaranja. Predavatelj je dobro označil temeljni pogled Čapka na našo tehnično civilizacijo, ko je dejal, da Čapek ne veruje njenim sterilnim čarom: on je pisec, ki da je najvišjo ceno povsem naravnemu življenju in preprostemu človeku. O sterilnih čarih tehnične prevlade nam zgovorno pripoveduje njegovo dramsko delo »R.U.R.«, ki je prepotvalo vse svetovne pozornice in je tehniko tudi obogatilo za nov izraz in pojem robota.

Druga skupina Čapkovega dela so podobe iz resničnega življenja: Višek je dosegel v tej smeri z romani »Hordubale«, »Izpodnebni« in »Vsakdanje življenje«. Čapek v teh delih posveča vse prefinjeno skrb umetnika le tk. zv. malim ljudem in njihovim malim delom. Slednje pa so vendarle zanimiv čisto svojski svet, ki mu Čapek izvira slog in umetniška invencija dajeta mesto poleg velikih dogajanj in s svojim intimnim čarom osvaja čitatelja. Tu se je pisatelj šele razmahnil in v teh je pokazal, kako zelo ga vleče k malemu človeku, ki je nosilec današnje čl. politične in narodne ideje.

Kot tretjo skupino navaja predavatelj Čapkov potopise, podlistke, esaje in literarne članke. Ustvaril je v tej panogi čisto svojski način potopisa, ki ga lahko smatramo za vzorec modernega slovstva v vrste. Predavatelj je prečital v prevodu kratke izvirke iz potopisa po skrajnem severu, da je nad poslušalstvom zavladal občutek mrzle, zapuščene in maloobjudene pokrajine, kjer ljudje žive v trdem boju s природo, pa je njihovo življenje vseno lahko srečno in zadovoljno. Posebnost Čapkovih potopisov je tudi v tem, da so spremljeni z lastnoročnimi avtorjevimi risbami, ki so ponekod prav tako rafinirano preproste, kakor je preprost njegov reportažni slog.

V poročilu o predavanju ne moremo naštevati obilice Čapkovih del vseh treh skupin ter del, ki po svoji vsebini stoje izven njih, treba pa je predavatelju dati polno priznanje, da je svojo nalogo rešil odlično, ko je vključil skopno odmerjenemu času podal točno karakteristiko Čapkovega umetniškega ustvarjanja, analizo njegovih glavnih del ter analizo pisateljevega odnosa do češkega naroda. Obilno zbrano občinstvo je zato nagradilo s toplo in zasluženo pohvalo.

Točno plačaj »Jutru« naročnino Varuj svojcem zavarovalnino

je produkte, ki bi jih odklanjal vsak povprečni izdelovalec fotografskih razglednic...

Treba je končno povedati: To, kar je pokazal ta mladi, toda fotografsko popolnoma osvelni mož v diapozitivih na svojem predavanju v terek, ni in ne more biti merilo za stanje današnje slovenske umetniške fotografije. To je samo merilo Švigljevega propada v zadnjih dveh, treh letih. Izvzajem izmed 60 diapozitivov pri najboljši volji kakšnih deset. V teh desetih ni, prvič, nič takšnega, kar bi pokazalo moča v novi obliki, drugič so to ali enostavno kopije Švigljevih nekdanjih del ali kopije del, ki so jih napravil drugi (vodni prizori n. pr. spominjajo eklatantno na prizore iz starega filma »Skale«), tretjič so tudi dela, o katerih je sam priznal, da so nastala pred štirimi leti. O tehničnih, kompozicijskih in podobnih nemogočnostih, o navpičnih nazorih, ki jih je s samozavestno gesto izražal v svojem predavanju (mož je prespal enostavno ves razvoj fotografije v zadnjih letih) pa sploh ne govorim.

In kar se tiče Švigljevih filmov: to je na filmski trak prenesena stojna fotografija in noben film. Tehnično in »režijsko« nemogoči izdelki (njegovo opravičilo s slabim vremenom za film »Planica« je špekuliralo pač na slepe verne Tomaže,

ne?), nefilmski, neživi, otročji, slabši od vseh dosedanjih slovenskih amaterskih filmov, kar smo jih videli.

Položaj je torej jasen: V stoječi fotografiji absolutno in strašno nazadovanje, v filmu že od vsega početka popoln diletantizem in nesposobnost! In nekdo si upa na takšnih premisah javno nastopiti ter nekaj povedati in nekaj kritizirati?

Naša fotografija je mlada. Kolikor je že dosegla uspehov, vendar ni rečeno, da ti ji ne bilo treba nobenega nadaljnega razvoja. Nasprotno, še dvesto bo dela, preden bomo mogli pred svojo vestjo izreči sodbo, da je dosegla svoj optimum (kakor pravi Švigelj o svojih delih). Takšne stvari pa je v razvoju samo zadržujejo in jih je treba neusmiljeno in dokončno odrezati. Toplo apeliram na vse, ki jim je danes dano, da pišejo o naši fotografiji in da jo javno ocenjujejo: ocenjujte jo strogo, strožje nego vsako drugo umetnost pri nas, ki ima že svojo tradicijo in ne more pasti brez nadaljnega v diletantizem in potegavščino najslabše vrste. Ne hvalite ničesar, kar priznanja ni vredno, pred vsem in v prvi vrsti pa onemogočite vsako samohvalo vase zaljubljenih ljudi, ki meče javnosti samo pesek v oči in ki je storila že mnogo zla, kakor bi vedel povedati ta in oni, ki lahko vidi za kulise!

Karlo Kocjančič.

Zid brez malte

Nov način gradnje, pri katerem ne bo več treba „lepiti“ opeke — Vila v petih dneh

V Pötzleinsdorfu v Avstriji so pred kratkim postavili novo viljo na nov gradbeni način v manj nego petih dneh.

Ze mnogo let so iskali tehniki vsega sveta postopek, kako bi izdelovali suhe zidove, ki bi priložno služili zidovcem, kakor so jih gradili doslej. Po dolgoletnih poskusih se je rešitev tega problema poročila končno dvema dunajskima inženjerjema. Izmisli sta si nov gradbeni način, ki gradnjo v dotedanjem smislu odpravlja. In stvar je tako preprosta, da se bodo ljudje v nekoliko letih z začudenjem vpraševali, zakaj nismo pri naši visoko razviti tehniki prišli že davno do tega Kolumbovega jajca.

Na vrsto opeke, ki se zлага na običajen način, pride po tem novem postopku poldrug centimeter debel trak heraklita, na heraklit spet plast opeke in tako dalje. Heraklit nadomestuje tu čisto preprosto omet in dolgotrajno napolnitev vmesnih prostorov med plastmi. Pri tem pa je trdnost zidu enaka kakor pri dosedanjih zidavi ali pa še večja. Lajku se bo sicer čudno zdelo, da opek ni treba lepiti drugo na drugo in drugo k drugi in da so vendar trdno povezane med seboj. Toda to je umljivo, kajti tenki trakovi heraklita paralizirajo vse sile, ki hočejo v zidu narazen, in to popolnoma zadostuje. Dolga vrsta znanstvenih poskusov dokazuje, da je novi gradbeni način v vsakem pogledu neoporečen.

Ta gradbeni način pa ima pred starim

še mnogo velikanskih prednosti. Prvobitno daje takoj suho steno. Z vselitvijo v novo hišo ni treba več čakati kakor doslej. Kakor hitro je zgrajena postavljena, se že lahko preselimo vanjo. Do danes so gradili hiše običajno tako, da so v jeseni dokončali stavbo v surovem stanju, potem je bilo treba čakati, da se čez zimo posuši. Šele z novim lepim letnim časom je bilo mogoče misliti na to, da se dovrši popolnoma, kajti malta vendar zmrzne, če pade temperatura pod ničlo, in ni mogoče z njo nič napraviti. Gradbena stroka je bila doslej, kakor vsi vemo, izrazita sezonska stroka — v bodočnosti bo lahko delovala vse leto. Kaj to za narodno gospodarstvo pomeni, ni potrebno šele natančneje razlagati. Nešteto ljudi, ki jih gradbena stroka zaposluje, ne bo več obsojenih, da bodo dolge mesece brez dela, prarast številna brezposelnih, ki je v jeseni reden pojav, ki se ga vse boji, ne bo več delala gospodarskim krogom skrbi, vsaj ne več v tolikšni meri kakor do danes. Sicer bosta v človeku zakoreninjeni konservativizem in nezaupanje do vsega novega pripomogla k temu, da v tem pogledu ne pridemo čez noč do boljših razmer v tem pogledu, toda kakor pravi slovit strokovnjak, profesor dunajske tehnične visoke šole dr. Rudolf Saliger, ni upravičen noben dvom, da ne bo minilo desetletje, ko se bo ta izum uveljavil po vsem svetu.

Seveda bodo primeri, kakor v krajih,

kjer je računati s prehodnimi poplavinami, da se bo obdržal stari način gradnje, toda v splošnem bo zmagal novi način, ne samo za to, ker je hitrejši in cenejši, temveč tudi zato, ker je praktičnejši. Ena izmed njegovih velikih prednosti je ta, da ostanejo zidovi po tem načinu res suhi, da niso hidroskopični in da se talna vlaga ne more dvigati od plasti opeke do plasti opeke, ker učinkujejo heraklitni trakji v tem pogledu kot izolatorji. To je pa tudi velika higienska prednost. Povsod tam, kjer je treba kakšna poslopja postaviti hitro ali kjer se uporabljajo je krajši čas in morajo biti absolutno suha, n. pr. skladišča, je novi gradbeni način naravnost idealen. Tudi tam, kjer se poslopja čez leta poderejo, bo imel gradbeni način s suhimi zidovi velike prednosti. Kakor so opeke polagali, tako jih bodo jemali narazen. Po starem načinu se izgubi pri rušenju zgradb velika množica opeke, ki se pri tem rušenju razbije, preostale opeke pa je treba očistiti ometa, preden jo je mogoče kje drugje uporabiti. To pomeni izgubo časa in materiala, ki bo v bodočnosti odpadla. Tako hitro, kakor se bo kakšno poslopje postavilo, se bo v bodoče tudi porušilo. In če se bo kdaj zgodilo, da naročnik ne bo zadovoljen s svojo novo hišo, ne bo to nobena nesreča. Nekoliko dni bo potrpel in že bo stala pred njim popolnoma drugačna vilja, ki bo ustrezala njegovim željam. Ali niso te prednosti res velikanske?

Levji delež za zmago je na njem

Te dni smo poročali obširneje, kakšen pomen in kako silno organizacijo ima ameriška reklama. Skoraj še bolj nego od sposobnosti in uglednosti kandidatov je izid volitev odvisen od spretnosti in iznajdljivosti šefov volilne propagande. Mož, ki sedi ob mizi in daje navodila nekemu prijatelju kandidata, ni nihče drugi nego glavni ravnatelj tiskovnega in volilne propagandnega oddelka ameriške demokratske stranke. Da mož razume svoj posel, je pokazal izid.

Zobovje in duševne bolezni

Angleška zdravstvena oblast poroča o zelo čudnih zvezah, ki jih je odkrila med zobovjem in duševnimi boleznimi. Nekaterim pacientom, ki so trpeli za duševnimi motnjami, so izdri samo vse štiri zobe modrostic, pa se jim je duševno ravnotežje vrnilo. V drugih primerih je na sličen način učinkovala odstranitev bezgavk.

Zdravniki so bili nad uspehi te preproste terapije seveda presenečeni in sedaj upajo, da bodo na isti način lahko ozdravili marsikatero obolenje, ki smo ga smatrali doslej za neozdravljivo. Specialisti na vseučilišču v Birminghamu nadaljujejo po-

skuse v to smer in vsi angleški psihiatri so izjavili, da so pripravljeno svojim pacientom izdreti skrajne kočnike, da bi dospeli na ta način morda do novih medicinskih spoznanj.

Iz dosedanjih številnih opazovanj je sklepali, da ne gre za kakšno praznoverno špekulacijo, temveč za resno znanstveno spoznanje. V vseh primerih so duševne motnje izginile ne samo začasno, temveč trajno. Sedaj hočejo dognati, za katere bolezni je ta preprosta operacija sploh primerna. Zdi se, da gre za učinke v zvezi z notranjo sekrecijo.

Sodna taksa je očuvala zakon

V Cambridgeu sta se hotela neka zakonca po dolgem srečnem zakonu ločiti iz nekega malenkostnega razloga. Tožbo sta bila že vložila, pa so jima dejali, da je ločitev zakona zvezana s stroškom dveh funtov šterlingov. Torej eta začela mož in žena štediti, da bi imela ob terminu ta denar skupaj. Mož ni več kadil, žena pa se je upovedala vožnjam s cestno železnico.

Ločitveni termin se je bližal in hranilnik obeh zakoncev se je polagoma polnil. Ko pa je ločitveni sodnik te dni oba pozval, naj prideta k razpravi, je našel sodni sluga njiju stanovanje zaprto. Istočasno so prešli na sodišču razglednico iz nekega kopalniškega kraja. S to razglednico sta se zakonca oprostil, da ne moreta priti na razpravo, ker sta si stvar premislila in sta uporabila prištedenih 5 funtov rajši za pomiritevno potovanje.

Meka zaljubljenec

Tat ima do ljubezni isto pravico kakor J. J. Rousseau...

V Charmettes pri Chamberyju na Francoskem pripravljajo velike svečanosti na čast Jeanu Jacquesu Rousseauju, ki se je tam pred dve sto leti nastanil pri ge. Warrensovi. Ze od početka prejšnjega stoletja je Charmettes pravi romarski kraj za zaljubljene, nekoliko eksaltirane dvojice. V zlati knjigi, v katero se ti zaljubljeni vpisujejo, bereš vsakovrstne zanimive opazke. Neka dama je n. pr. zapisala: »Zal mi je, da ni mojega moža pri meni, da bi z mano proslavil spomin na oba velika zaljubljenca.« Pod temi besedami je nje podpis in naslov, na zaloget pa ni zapisano, kako dolgo je bila že poročena.

Med množico mladih ljudi sta zbujala veliko pozornost dva mlada človeka, ki sta prihajala zelo često v Charmettes v zelo staromodni obleki, toda z dragocenimi dragulji. Tudi policija se je začela sčasoma zanimati zanj in ju je končno prijela, ker je ugotovila, da gre za mednarodno tatinstvo dvojico, ki se je bila specializirala na dragocen nakit. Ko so ju vprašali, zakaj eta si

Italija ima najmanj radijskih aparatov, čeprav se Marconi ponaša z izumom radiotelegrafije

Iz neke najnovejše statistike Društva narodov je razvidno, da ima med vsemi evropskimi državami Italija, torej dežela moža, ki se ponaša za izumitelja radiotelegrafije, najmanj radijskih aparatov. Na 1000 prebivalcev pride tam samo 12 lastnikov radijskega aparata. Največ radijskih sprejemnikov je prijavljeno v Ameriki. Tam jih je 22 milijonov. Med 1000 ljudi jih je v Zedinjenih državah 177 takšnih, ki imajo svoj radijski

Če ne veš — zdaj izveš

Ostrige navadno ne gredo globlje nego 10 m, vendar so pavrte, ki žive tudi v globlini 1100 m. V enem samem poletju more velika ostriga izleči do 60 milijonov jajčec. Kadar žre, brizgne približno vsakih 20 minut liter vode skozi svoje telo.

Strup bacilov tetana je eden najhujših strupov. Vendar učinkuje zelo različno na različne živali. Količina, ki je potrebna, da umori kokoš, bi n. pr. lahko umorila 500 konj.

Mlada Chicažanka Patricia Maguireova je spala nepretrgoma 18 mesecev. Njeni svojci in zdravniki so poskušali vse mogoče, da bi jo zbudili, pa ni šlo. Med tem nevdramnim spanjem je dekle prebila še pljučnico in so jo morali operirati.

Tudi v starih časih so odločite sodnikov pri spornih igrah pogostoma zbujele dejansko nevoljo igralcev in gledalcev. Najhujše je bilo menda l. 532. na konjskem dirkališču v Bizancu. Takrat so se ljudje sprli zavoljo neke sodniške odločitve, pa je iz tega spora nastala prava večdnevna državljanska vojna, med katero je bilo ubitih nič manj nego 30.000 ljudi, a velik del mesta se je spremenil v razvaline.

Nekaj časa so se bali, da bodo konji izumrli, toda nove statistike kažejo, da njih število stalno narašča. V Rusiji imajo danes kakšnih 30 milijonov konj, v Zedinjenih državah, kjer je največ avtomobilov, 12 milijonov, v Nemčiji 3,5 milijona, na Angleskem pa 1 milijon.

Filmski igralec John Miljan je po lastnih podatkih doslej v raznih filmih umrl 400-krat na 40 različnih načinov. Ustrelili so ga, obesili, zabolili, obglavili, na električnem stolu usmrtili, iz letala vrhli, poginili je od gladi, od mraza, od vode-pa še vedno živi.

Najlepša med lepimi

19-letna senorita Antonita Arques iz Barcelone, »gospodična Španjca, ki so jo na lepotni tekmi v Tunisu izbrali za novo evropsko lepoto kraljico.

V znamenju brezposelnosti

V londonskih bankah so sedaj prvič uvedli robote, ki menjavajo denar, sprejemajo vloge, dajejo potrdila itd. Za sedaj delajo ti roboti le v urah, ko so okenca zaprta. Za sedaj...

aparati. Med evropskimi državami so severne po vsem videzu najbolj naklonjene radiu. Na Danskem pride na 1000 prebivalcev 164 radijskih aparatov, na Angleskem 160, na Švedskem 133. Zelo malo takšnih aparatov imajo razen v Italiji še na Poljskem (14 na 1000 ljudi), v Rusiji (16 na 1000) in na Madžarskem (40 na 1000). Na Češkoslovaškem odpade 57 lastnikov radijskih sprejemnikov na 1000 oseb, v Franciji pa 62.

Pred padcem španske prestolnice

Dan in noč utrjujejo okoličico Madrida

Milicijski kopljejo jarke, da bi zadržali pohod vojske generala Franca

V Madridu že primanjkuje vode

Španska prestolnica je v resni stiski za vodo. Tukaj vidimo ženske na nekem trgu, kjer pričakujejo prihoda kamiona s cisternami

„Nepremagljiva“ anarhistka

Mlada madridska milicijska iz anarhistične čete »Nepremagljiva« na straži poleg vojaškega avta. Vozilo je okrašeno z grozotnim simbolom, žensko lobanjo, bržkone lobanjo iz grobnice karmeličank v bližnji cerkvi.

Rokavice pred 3000 leti

Ze pred kakšnimi 3000 leti so poznali rokavice. Homer poroča, da je nosil Odisejev oče Laert pri delu rokavice, da bi si varovali roke. Tudi v starem Rimu so nosili ob času propadanja rokavice, vendar so jih smatrali za znak pomehkuženosti. Od Rimljanov so se mošnje rokavice naučili Galci in Germani, ki so pa uporabljali le napestnice, pri katerih je imel le palec posebno vročico. V srednjem veku so za lov in vojno nosili železne rokavice, ki so bile znotraj prevlečene z usnjem ali blagom. Kadar so kakšnemu svobodnemu mestu v tistem času podelili pravico za priranje sjevnov ali za kovanje denarja, se je to dogajalo s predajanjem rokavice. To je tudi vzrok, da ima toliko mest v svojih grbih rokavice, ki jih le zmotno smatramo za roke. Na Francoskem so v 17. in 18. stoletju počeli velikansko razsipavanje z rokavicami, ki so bile posute z dragulji. Tako je kardinal Richelieu podaril kraljici Mariji Medicjski šest bogato okrašenih parov rokavice, da bi si jo pridobil zase. Takšni darovi pa so bili zelo nevarni, kajti v času Borgijevov so znali rokavice dobro prepoznati s strupom, tako da je njih nosilec žalostno preminul, če jih je le enkrat navtaknil na roke.

ANEKDOTA

Naivna dama je vprašala Franca Lisztja, kako zmoro spravljati tako lepa dela na papir. »Ni mi lažjega od tega,« je bil njegov odgovor. »Tam v prodajalni preko ceste si kupim polo papirja in potem pišem note poleg nolec.

VSAK DAN ENA

Plesalec po vrvi beli strop svoje izbo. »Passing Show»

Morilec v gorečem seniku

V Lardiersu na Francoskem so orožniki zasledovali nekega 18-letnega mladeniča po imenu Ughetti, ki je bil nenadno znorel in umoril sedem oseb. Morilec se je skrival v neki senik pod seno. Da bi jim več ne ubežal, so orožniki senik zažgali. Ko je morilec uvidel, da ne bo mogel uteči, si je pognal kroglo v glavo. Ko je senik dogorel, so našli samo še njegovo zogljenelo truplo.

Konec najstarejšega lista na celinu

V Gentu v Belgiji je prenehal izhajati najstarejši list na evropski celinu, »Gazet van Gent«. List je izhajal 265 let.

A. Poltzer: Pot brez cilja

Roman

Sklenil sem se peljati k Petitjeanu na dom. Francozi večerjajo zgodaj in točno. Prepričan sem bil, da niti veliki uspeh, ki ga je pomenilo zanj razkrinkanje morilke, ne bo ubranil Petitjeanu, da se ne bi ob navadnem času vdal nasladam večernega obeda.

Pa sem se motil. Do četrta na deset sem sedel v temnem stanovanju zasebnega detektiva, ki je že vse dihalo po jedi, in zaman čakal gospodarjeve vrtnice. Madame Petitjeanova, ki me je očividno imela za eno izmed moževih običajnih strank, mi je drugovala. Od šibkega sproga se je gospa razlikovala v tem, da je bila velika in široka. Majhni brčki so ji krasili mesnato zgornjo ustnico. Sama je govorila za oha.

»Kje neki je Leon... moje lepe goveje rulate se bodo čisto razkuhale, in prav rulate so njegova najljubša jed... Kar pogum, monsieur! Mož, knakršen ste vi, najde se na vsak prst po dve ženci!«

Madame Petitjeanova se je pomembno ozrla name in nadaljevala: »Moja pokojna mati je zme-

rom ponavljala: Juliette, kadar delaš goveje rulate, dobro pazi na pravilno množino začimb. Stehtati moraš vse do grama! Da, monsieur, moja mati je znala kuhati! Angoulémski škof — rajnka mati je bila namreč kuharica v hotelu Lion d'or v Angoulému — jo je vsakokrat poklical, kadar je imel goste iz Bordeauxa ali Limogesa; njeno raco a la Perigord so hvalili visoki duhovni gospodje iz vseh škofij, tja gor do Bretanije... A kaj vam čenčam o jedi! Leon mora vsak trenutek priti... Zanesite se, monsieur, Leon vam priskrbi vzrok za ločitev. To gre, kakor bi trenil. Čez šest mesecev se monsieur lahko znova poročite. In če bi potem spet potrebovali uslugo Leona Petitjeana — dopisnica zadostuje. Ko sva živela še v Tunisu, je imel Leon nekega Italijana...«

Nikoli nisem zvedel, kakšne usluge je storil gospod Petitjean tistemu Italijanu v Tunisu. Smodljiv duh iz kuhinje je splašil madame Petitjeanovo, da je poskočila, kakor bi jo bila osa pičila. »Moj Bog, zdaj so se mi rulate vendarle prismo-dile!« je obupana vzkliznila in zvihrala ven.

Nesreča v kuhinji je storila gospo Petitjeanovo malobesedno. Preustila me je mojim mislim in nerazburljivemu branju »Bejrutskega vestnika«. Sedel sem kakor na žerjavici.

Ko je velika stoječa ura, ki je bila mimo Petitjeanove diplomatske pisalne mize ukrasni kos oprave, udarila četrta na deset, sem vstal.

»Ne razumem, kaj je z Leonom, da ga še ni!« je potožila gospa Petitjeanova. Menda je hotela opravičiti možovo odsotnost, kajti pritažila je glas in nadaljevala: »Veste, Leon s'ima v tem trenutku skrajno mnogo opravka. Veliko reč ima. Saj ste menda kaj slišali: umor tistega ameriškega milijonarja! Leon je prepričan, da že pozna storilca! Davi sem ga čula, ko se je razgovarjal z državnim tožilem...«

»Ne zamerite, gospa Petitjeanova, niti trenutka delj ne morem ostati. Pozneje se oglasim po telefonu.«

Pobegnili sem iz stanovanja zasebnega detektiva. Do tretje hiše še nisem bil prišel, ko sem se v nekoga zaletel.

»Gospod Weindal!« je zakikirikal znan glas. Pred menoj je stal Leon Petitjean. »Menda niste bili pri meni?«

Pokimal sem. Nato sem s težavo spravil iz sebe: »Torej imate storilca?« Sam sem se čudil, kako mirno mi je zvenel glas.

»Kaj že veste? Da, storilka je pod ključem. Tudi priznala je že. Policija jo je zalotila na majhni jadrnici, ki je uro pozneje odplula proti Aleksandriji. Vi, gospod Weindal, ste bili morilko posvarili. Hotela je na vrat na nos pobegniti in prav s tem je sama potrdila svojo krivdov...«

Dobro, da je bilo že precej tema; Petitjean ni mogel videti, kako sem prebledel.

»Jaz sem jo posvaril...« sem z mrtvim glasom ponovil njegove besede.

»Seveda, nehote! Ko ste jo davi srečali v pristanišču...«

Delj ni prišel. Zgrabil sem ga za roko in mu jo tako burno stisnil, da je Petitjean od bolečine zastokal.

»Aj! Roko mi boste zmečkali!«

Najrajši bi ga bil objel. Toda obrzda sem se in samo zajecjal: »Tisočkrat vas prosim odpuščanja, dragi gospod Petitjean!« Nato spet nezaupljivo: »Torej je bila strežajka?«

Zasebni detektiv je imel tenak posluh. Uganil je, kako mi je bilo pri duši.

»Da, gospa Wilsonova, strežajka. Ali ste se mar bali, da ne bi slišali kakšnega drugega imena?« Odgovora menda ni pričakoval, ker me je brez besede potegnil s seboj.

Kako rajsko mi je zdajci zadisala prismojena jed, in kakšno prelesto bitje je bila velika, brkata žena, ki naju je pozdravila na kuhinjskem pragu! »Ni moja krivda, Leon...« je z jokavim glasom izpregovorila.

Petitjean ji je segel v besedo: »Ze prav, Juliette! Prosim, pusti naju zdaj sama...«

Možiček, ki se mi zdavnaj ni zdel več smešen, je zaprl sobna vrata. Stopil je k omari in vzel iz nje steklenico in dva kozarčka.

CENAMALIM OGLASOM

Po 50 par za besedo, Din 3.— davka za vsak oglas in enkratno pristojbino Din 3.— za šifro ali dajanje naslovov plačajo orzi, ki iščejo služb. Najmanjši znesek za enkratno objavo oglasa Din 12.— Dopisi in ženitve se zaračunajo po Din 2.— za vsako besedo, Din 3.— davka za vsak oglas in enkratno pristojbino Din 5.— za šifro ali dajanje naslovov. Najmanjši znesek za enkratno objavo oglasa Din 20.— Vsi ostali oglasi se zaračunajo po Din 1.— za besedo, Din 3.— davka za vsak oglas in enkratno pristojbino Din 5.— za šifro ali dajanje naslovov. Najmanjši znesek za enkratno objavo oglasa Din 17.—

Mali oglasi

Ponudbam na šifre ne prilagajte znamk! Le, če zahtevate od Oglasnega oddelka »Jutra« odgovor, priložite Din 3.— v znakmah

Vse pristojbine za male oglase je plačati pri predaji naročila, oziroma jih je vpsolati v pisnu obnem z naročilom, ali pa po poštini položnici na čekovni račun, Ljubljana št. 11.842, sicer se zaračuna k zgoraj navedenim pristojbinam še manipulacijska pristojbina Din 5.—

Vsa naročila in vprašanja, tičoča se malih oglasov, je naslavljati na: Oglasni oddelk »Jutra«, Ljubljana.

Službovski
Beseda 1 Din, davek 5 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Tkalskega mojstra
spretnega, samostojnega, z večletno prakso, popolnoma znanega tkalke svile in pisanega blaga (Buntware), išče za takojšnji ali čimprej nastop tovarna v Sloveniji. Poudarje na ogl. odd. Jutra pod »Svila«.

Kmečko dekle
pridno in pošteno, ne pod 30 let staro, ki je vajena dobro kuhati in vseh gospodinskih del, sprejme manjša družina. Nastop možje takom meseca novembra. Poudarje na ogl. odd. Jutra pod »Stalna služba«.

Soferja
zanesljivega, treznega sprejmem za avto. Imeti mora najmanj 6-letno prakso, med tem vseh 2 let na avtomobilu ali tovornem avtomobilu. Edor je bil med tem časom ved kot eno leto brez službe, ne pride v poštev. Pogoji je popolna samostojnost pri popravilih. Zvednost inje neocenljivi, nastop takoj. Pismene prošnje s izprijevani na Ciril Grajtar, Kranj.

Čevljarstva pomočnika
velikega izdelovalca smučarskih čevljev in gojster, sojcem. Plača po dogovoru. Štepan Šabat, Hrelim, Primorje.

Službovski
Vanka beseda 60 par; davek 5 Din za dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Postročnica
poštena, zanesljiva, perfektna kuharica z dolgoletnim siceršim. Išče zaposlitev vsod selitve gospodarja. Zaposlitev žel samo čet dan. Naslov v vseh posl. Jutra.

Dajenci (he)
Beseda 1 Din, davek 5 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Brivskega vajenca
iščem. Prednost ima oni, ki ima 1-2 let nene dobe. Hrana, stanovanje v hiši. Matija Dorčec, Krenjska cesta 137.

Prodaj
Beseda 1 Din, davek 5 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Kino kamero
nereabljeno, 9,5 cm, ki je imela projektor, prodam. Opeška 1:2,5, cena 1500 Din s številnim priborom. Prošnje na ogl. odd. Jutra pod »Edinstvena prilika«.

Zivali
Beseda 1 Din, davek 5 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Psica
mlada, nemška, se je zatekla. Vprašati: Stepanja vas 31, Ljubljana.

Kupim
Beseda 1 Din, davek 5 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Kopalno banjo
s peko, kupim. Poudarje na ogl. odd. Jutra pod »Kopalnica«.

Kamnite plošče
surove, iz naravnega kamna za oblaganje vrtnih potov. Kupim. Poudarje na ogl. odd. Jutra pod »Kamnite plošče«.

Kapital
Beseda 1 Din, davek 5 Din za šifro ali dajanje naslova 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Vloge Ljubljanske kreditne banke
vsako vrsto, kupim takoj. Plačam najbolje. Poudarje na podružnico Jutra Maribor pod »Dreva«.

Hranilne vloge
vseh vrst kupuje po najvišji ceni takoj v gotovini. Al. Planinšek, Ljubljana, Beethovnova ul. 147. Telefon 35-10.

Družabnika
z nekaj kapitala iščem za izpopolnitev in vpeljavo novega oblatveno zadisčnega modela, premikalnega okna »Ferdov«. Vsa pojasnila daje Ferdo Primožič, Ljubljana, Triška cesta 137.

Hranilne vloge
kupite ali prodaste najbolje potom moje pisarne Rudolf Zore, Ljubljana, Gledališka 12. Telefon 38-10.

Bančno kom. zavod
Maribor Aleksandrova 40, izvršuje najbolje kakor in prodaje HRANILNIH VLOG vseh denarnih zavodov za odgovor Din 3 znesek.

160.000.— posojila
iščem proti vknjižbi na prvo mesto. Poudarje na ogl. odd. Jutra.

Posest
Javna dražba V Prevaljah, Mežiška dolina, na sedežu vseh oblasti, na najpogostejši točki, prodamo 24. novembra 1936, enonadstropno hišo s gostilno in trgovino. Lep ve liki prostori, sobe za tuje in letovištarje, vse za tuje in letovištarje, vse za tuje in letovištarje, vse za tuje in letovištarje.

Stanovanje
Komfortno stanovanje tri sobno, v I. nadstropju, s vsemi pritliklinami, oddam takoj v Delavski zbornici. Prošnje v knjigo vodstvu Delavske zbornice.

4-sobno stanovanje
krasno, s kopalnico, v neposredni bližini bežigradske gimnazije, oddam. Poudarje na ogl. odd. Jutra pod »Bežigrad«.

Petsob. stanovanje
krasno, celo nadstropje, pripravno za odzračila ali pisarno (3 predstvi) v najlepši legi centra, oddam na takoj. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Dvosob. stanovanje
pritlično, solčno, s uporabo vrta, oddam za Din 150. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Stanovanje
sobe in kuhinje oddam mali družini. Frankopanska ul.

Sobo odda
Opremljeno sobo s posebnim vvhodom, račno, oddam solidoemu, stalnemu gospodu. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Kurjeno sobo
opremljeno, separiran vvhod, soprozoba kopalnice, poleg soliška, oddam. Naslov v vseh posl. Jutra.

Opremljeno sobo
s dvema posteljami, oddam 16. novembra. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Opremljeno sobico
s vvhodom s hodnika, takoj oddam. Rožna ulica.

Sostanovalca
sprejemem v lepo sobo v centru. Naslov v vseh posl. Jutra.

Prazno sobo
primerno za krojaško obrt oddam. Gradšče 1.

Lepo sobo
s posebnim vvhodom in istotako sobico, oddam s hrano in vso oskrbo v centru. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Dopisi
Dama iz boljših krogov v zakonu nesrečna, si želi družbo boljše akad. izobrazbene gosposda. Dopise na ogl. odd. Jutra pod šifro 35-50.

Informacije
V oglasnem oddelku »Jutra« naj dvignejo:

Aladdin
petrolejsko-plinska svetiljka. S »Super-Aladdin« glavjo lahko pretvorite navadno svetiljko v ALADDIN petrolejsko-plinsko svetiljko 125 sveč jakosti

Razno
Hubertus nepremični temnosiv in v različnih oarvan po Din 250.— ter vsa druga oblačila po neverjetno nizkih cenah pri PRESKER-JU, Ljubljana, Sv. Petra c. 14.

Telef. 2059
Suha drva, premog, karpopakete dobite pri L. POGACNIK Bohoričeva ul. št. 5.

PUH - PERJE
R. MIKLAUČ LJUBLJANA

ZAHVALA
Ob bridki izgubi naše nadvse ljubljene hčerke in sestre MARIJE EDITE izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo prečastitemu gosp. stolnemu kanoniku dr. T. Klinarju in asistenci za zadnje spremstvo, cerkvenemu pevskemu zboru stolne cerkve pod vodstvom g. monsg. St. Premrla za ganljivo petje, nadalje gg. zdravnikom za njih trud in požrtvovalnost ob času boleznj, preč. g. prof. dr. Kotniku za vso tolažbo, čč. sestram Leonišča za njih trud in postrežbo, vsem darovalcem prekrasnih vencev vsem, ki ste jo obsuli s prekrasnimi cvetjem, ki ga je rajnka tako zelo ljubila. Zahvaljujemo se tudi vsem sestram stolne kongregacije in vsem, ki ste jo v tako velikem številu spremlili na njeni zadnji poti, odkoder se k nam v življenje nikdar več ne vrne; dalje vsem, ki ste nas v neizmerni boli kakorkoli tolažili, vsem še enkrat naša najtoplejša zahvala. Bog Vam stotero povrni!

LJUBLJANA, 5. novembra 1936. Neutolažljivi POLACHOVI.

Dostojno nadomestilo za električno razsvetljavo.

Originalna angleška petrolejsko-plinska svetiljka. S »Super-Aladdin« glavjo lahko pretvorite navadno svetiljko v ALADDIN petrolejsko-plinsko svetiljko 125 sveč jakosti

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo: Barzel d. d. Subotica. Zahtevajte brezplačen prospekt!

SRAJCE ZA GOSPODE, modne poplin, bele, razne športne, flanelaste, spalne srajce zimske in letne, sponeje gradl in barhent hlače, pidžame, bele, sive in črne delavne halje, volneno in bombažasto triko perilo dobite najcenejše v novi špeciální trgovini F. I. GORICAR, Ljubljana — Sv. Petra cesta 30.

Da se nova trgovina vpelja, dobi vsak kdor kupi nad Din 25.— primerno reklamno darilce!

VAŠ ZVESTI SPREMJEVALEC "OLLA" Gum. KI VAS ZANESUJIVO VARUJE

NIHČE NE SME ZAMUDITI

prilike, ker izpraznimo našo zalogo

Fantovske hlače od	Din 27.—
Moške hlače od	" 42.—
Mornariške otroške obleke od	" 68.—
Moške obleke od	" 150.—
M škri plašči od	" 165.—
Kratke zimske suknje	" 120.—

ANT. KRISPER
Mestni trg 26 LJUBLJANA Stritarjeva ul. 1-3

Lepa zimská jabolka v zalogi pri GOSPODARSKI ZVEZI

Različne morske ribe v petek DOBITE v gostilni pri »Fajmoštru« SV. PETRA NASIP 5, toči se izborna portugalka, črna Sv. Nedelja, viško belo itd.

Trgovski samopomoči v Mariboru izrekam toplo ZAHVALO za takojšnjo izplačilo izdatne podpore po mojem umrlemu soprogu REYER ALFONZU. Priporočam, posebno gospodarskim slojem pristop k tej kulantni in dobrodelni instituciji, ki nudi zavarovanje za slučaj smrti proti jako nizkim prispevkom. MARIBOR, dne 5. novembra 1936. Reyer Marianne s. r.

gospa Zinke dr. Rybářeve roj. Kastelic VDOVE PO MINISTRU Pogreb se bo vršil v petek 6. t. m. v Beogradu. BEOGRAD—MARIBOR, 4. novembra 1936. Rodbina Rybář.

G. Th. Rothman: **Gospod Kozamurnik gre na letovanje**

Vse dopolne sta se izprehajala po lepi okolici, popoldne sta pa sedla na balkon. Gospod Kozamurnik je naročil dva obroka sladoleda, »pa velika, in vrhu vsakega naj bo še češnja.« je dejal. Ob misli na dobri sladolec si je že naprej pomel roke.